Un prim-plan al unui fundal plin de simțire

On Martie 29, 2021

Fii pregătit să dai un sens nou modului de a te simți, în baza unei experiențe care produce modificări de durată în relația dintre ceea ce te conține și ceea ce te respinge.

Mă întorc spre casă, chiar dacă sunt încă departe de locul care îmi oferă întotdeauna căldură sufletească. Din fericire, ploaia s-a oprit la timp, altfel m-aș fi întors cam leoarcă acasă, fapt ce ar fi prefigurat o stare emoțională neconfortantă, un soi de frământare în labirinturile unei minți care se îndoiește adesea de trup, nemaigăsindu-și nicăieri impresionare.

Este și asta o normalitate meteorologică, pe care mi-aș dori s-o ignor pe cât posibil. Parcă aș fi al nimănui, în mijlocul pustiului, dar important este că mă am tot timpul pe mine în mijlocul gândurilor mele. Să pot să mă contopesc cu mine, să uit de așteptările celorlalți, încât sistemul de acționare al corpului meu fizic, aflat în mișcare, să capete amplitudinea unui sistem dinamic pulsatoriu aflat la originea unui optimism gnoseologic. Cât de sublim sunt sugerate trăirile mele în vederea exprimării unui punct de vedere personal !

Or în fiecare pas pe care-l fac, oarecum grăbit, apăsat, spornic, se simte acea trăsătură a omului care își permite armonizarea cu natura și cu totul din jur. Dar, mai mult decât atât, se simte acea distincție a omului care știe să fie demn și care își impune respectul prin acea atitudine de deschidere creativă capabilă să exprime noi perspective de observație asupra vieții.

Leadership: Tu poți să redai ce conține interiorul tău prin prisma a ceea ce se întâmplă în exteriorul tău, luând în considerare o acțiune care te face să vrei să trăiești mai intens un moment care nu mai trece?

Observațiile acestea sunt suficiente pentru a mă face înțeles. Încă se simte vântul cum bate dinspre apus, s-a făcut frig, tot mai frig, iar pașii mei nu lasă nicio urmă pe străzile umede. Cred că orice pas nu este cu nimic mai presus decât vântul pe care îl simți cum te pătrunde până la oase, făcându-te să tremuri puțin, dar sigur uiți de el imediat ce intri undeva la căldură.

Iată. Am ajuns acasă. Chiar dacă ploaia mi-a oferit noi perspective de a privi și a înțelege arta stradală, unde liniștea și întunericul se constituie într-un fel de realism spontan, al tratării tematicii sociale printr-o cromatică mai rece, totodată ea mi-a furnizat o lecție adâncă: o stare care este temporară poate dura mai mult decât una care este permanentă.

Starea care te traversează când ești singur cu tine însuți depinde de modul cum îți înțelegi propria persoană în relație cu o acțiune care te face să vrei să trăiești mai intens clipa în care timpul încremenește.

Da, consider că există un fel de profunzime ascunsă în ființa mea, ce nu iese la iveală decât în preajma gândurilor pe care mi le făuresc singur printr-o focalizare eficientă asupra trăirilor care m-au condus acolo unde mă aflu.

Sunt poate un om care a știut să desprindă din încâlcita și varietatea preocupărilor sale de moment, direct și simplu, o trăsătura de profunzime ascunsă: sinceritatea de a fi eu însumi, sinceritatea de a spune exact ce simt chiar și în cele mai discrete momente.

Leadershipul este sinceritatea de a mă vedea așa cum sunt și de a mă accepta cu tot ce însemn eu, rămânând aceeași, în fiecare moment în care nimeni nu este cu ochii pe mine.

Un prim-plan al unui fundal plin de simțire aduce în prim plan înțelegerea pe care și-o oferă omul în momentul când este singur, fără să se auto-suspende într-un prezent care se scurge rapid, ci punându-și toată capacitatea de reflecție în sprijinul nevoii de a se cunoaște mai bine pe sine însuși.

Pe această cale, este bine să nu uităm cuvintele scriitoarei Adela Toplean: *"Va fi mereu o luptă între ceea ce te conține (cu deriva ta interioară cu tot) și ceea ce te respinge (orizontul lumii celorlalți)."*

Source: https://neculaifantanaru.com/un-prim-plan-al-unui-fundal-plin-de-simtire.html